

tandet af ett kungörelseblad under benämning "Sveriges allmänna tidningar";
 och, derest denna framställning bifalles,
 att Riksdagen, vid anmälan af detta beslut, måtte an-
 hålla, att Kongl. Maj:t, med upphäfvande af Kongl. kun-
 görelsen den 19 December 1844, täcktes förordna, att de
 kungörelser eller underrättelser, hvilka, enligt lag eller
 särskilda föreskrifter, böra genom allmän tidning öffent-
 liggöras, skola från och med början af år 1872 uti före-
 nämnda kungörelseblad införas.

Slutligen utbeder jag mig, att denna motion måtte till Stats-utskottet remitteras.

Stockholm den 28 Januari 1871.

J. Sjöberg.

N:o 172.

Af Herr J. Sjöberg: Angående vidtagande af åtgärd för att åstadkomma större fullständighet af "Svensk författningssamling" och om anslag för detta ändamål.

För en hvar, som för vårdandet af allmänna eller enskilda angelägenheter haft behof af att, vid förekommande tillfällen, i Svensk författningssamling hemta någon upplysning, torde det vara en känd sak att denna samling är ganska ofullständig. Denna ofullständighet härrör likväl icke af saknaden utaf föreskrifter till bestämmande af hvad författningssamlingen bör innehålla för att densamma må kunna motsvara sitt ändamål, utan af åsidosättandet af de i detta afseende meddelade stadganden, hvilket förhållande under en mycket lång följd af år egt rum. Vid 1823 års riksdag anmärkte Rikets Ständer, på sätt inhemtas af deras till Kongl. Maj:t afåtna skrifvelse

den 20 December nämnda år, att flera tid efter annan, dels i administrativ, dels i judiciel väg utfärdade cirkulär och resolutioner samt sådana Kongl. bref, hvilka, om de ej kunde anses såsom egentliga författningar, likväl innefattade väsendtliga föreskrifter och regeringsåtgärder inom den ekonomiska lagstiftningens område, icke blifvit genom trycket allmängjorda; och Ständerna yttrade i sammanhang härmed, att de ansåge det skola ostridigt bidraga till allmän nytta och medborgerlig upplysning, om allmänheten beredes utväg till kännedom såväl af förenämnda ärenden, som i allmänhet af alla viktigare, hvilka hos regeringen afgjordes; och då detta ändamål syntes lättast kunna vinnas dymedelst, att anstalt fogades till meddelande af författningar och regeringens åtgärder genom en dertill inrättad tidning, anhöllo Ständerna, att Kongl. Maj:t måtte täckas låta föranstalta om utgifvande af en officiell tidning, som, under titel af Författningssamling eller någon annan benämning, hvarigenom dess egenskap och bestämmelse antyddes, skulle upptaga alla Kongl. expeditioner, som innefattade slutliga, till efterrättelse utfärdade regeringsåtgärder och beslut, vare sig i form af förordning, plakat, kungörelse, cirkulär, bref, resolution, dom, utslag o. s. v. Denna Rikets Ständers framställning föranledde Kongl. brefvet till Kanslistyrelsen af den 22 December 1824, hvarigenom förordnades, att från och med nästpåföljande års början skulle utgifvas, i fortgående nummerföljd, en författningssamling, oberoende af det dittills brukliga publikationssätt af hvad från Kongl. Maj:t, till allmänhetens efterrättelse, genom det så kallade årstrycket utginge; hvarjemte stadgades, bland annat, att denna samling borde innehålla alla till allmän efterrättelse utfärdade Kongl. förordningar, påbud, plakater, kungörelser, cirkulärer, bref samt alla genom Kongl. Maj:ts Högsta domstol eller genom statsexpeditionerna utgående domar och utslag, hvilka innefattade prejudikater eller annars vore af allmän beskaffenhet, äfvensom att i samlingen skulle upptagas kollegiers och embetsverks kungörelser, universal och cirkulärbref, då de vore af den egenskap, att de borde genom trycket allmängöras och ej förut, såsom något föregående Kongl. Maj:ts beslut, ingått i samlingen. Den vikt, som då lades på detta författningstrycks fullständighet, ådagaläggdes ytterligare deraf, att Kongl. Maj:t, i sammanhang med meddelandet af oförmälda föreskrifter, anbefalldes vederbörande föredragande, såväl i statsexpeditionerna, som i Högsta domstolen, de förre i samråd med Hofkanslern och de sednare med Justitie-kanslern, att, efter hvarje protokollsjustering, uppgöra, hvilka expeditioner, som af de beslutade åtgärderna blefve en följd, borde meddelas redaktionen af författningssamlingen. Genom Kongl. kungörelsen den 14 December 1833 förordnades, att det så kallade årstrycket skulle med samma års slut upphöra och utkommande författningars allmängörande i stället ske blott genom Svensk författningssamling från och med

början af år 1834; hvarjemte stadgades, att i denna samling skulle, med iakttagande af hvad ofvan åberopade skrifvelse af den 22 December 1824 närmare innehölle och bestämde, införas alla påbud och föreskrifter, hvilka till allmän efter rättelse meddelades af Kongl. Maj:t, eller af kollegier eller andra allmänna verk, hvilka egde att kungörelser till åtlydnad öfver hela riket utfärda, äfvensom sådana af Kongl. Maj:t vid lagars och författningars tillämpning fattade särskilda beslut, hvilka ansåges vara af den vigt, att de borde i författningssamlingen till kännedom och upplysning för vederbörande intagas.

Genom den nu lemnade redogörelsen för de till bestämmande af författningssamlingens innehåll meddelade föreskrifter torde vara tydligt, att lagstiftande makten åsyftat, att denna samling skulle omfatta allt, som vore erforderligt för ett tillbörligt utöfvande af olika befattningar i statens tjänst, för så vidt detta kunde bero af att ega en lätt och säker tillgång till allmänna påbud, äfvensom att för enskilde medborgare skulle genom författningssamlingen vara beredd en utväg att kunna behörigen iakttaga sina rättigheter och skyldigheter. Detta syftemål har dock icke på långt när blifvit uppnådt derigenom, att, som jag redan antydtt, en ganska anmärkningsvärd ofullständighet vidlåder ofta nämnda samling. Denna ofullständighet ligger förnämligast deruti, att, med undantag för de första åren af författningssamlingens utgifvande, uti denna samling icke blifvit intaget ett mycket stort antal Kongl. cirkulärer, bref och resolutioner, hvilka antingen innefatta tillägg till eller förklaring af förut allmängjordade Kongl. förordningar och kungörelser, utom det att i författningssamlingen äfven saknas åtskilliga af kollegierna och öfriga centrala embetsverk utfärdade föreskrifter, hvilka väl hufvudsakligast äro till efter rättelse för vederbörande tjänstemän, men mången gång kunna vara af ganska stor vigt för den enskilde att känna. Det lärer således icke böra vara något tvifvel underkastadt, att den nu anmärkta bristfälliga utgifningen af författningssamlingen bör föranleda någon åtgärd ju förr dess hellre, så att denna samling åtminstone för framtiden måtte kunna bringas till den fullständighet, som för rättsvården och rättssäkerheten är alldeles oundgänglig. I främsta rummet synes det tillhöra Riksdagen att på detta förhållande fästa Kongl. Maj:ts uppmärksamhet. Men en sådan åtgärd i och för sig torde icke vara tillräcklig. Den väsendtligaste anledningen till det förfall, hvaruti författningssamlingen råkat efter de första åren af densammas tillvaro, torde vara att söka uti den omständighet, att högsta tillsynen öfver samlingens utgifvande varit anförtrodd åt myndigheter, som saknat intresse för saken eller insigt om dennas nytta och nödvändighet. Efter det Hofkanslers-embetet upphört, hafva genom Kongl. stadgan den 16 Maj 1840, angående fördelning af ärendena emellan statsdepartementen, frågor om författningssamlingen blifvit öfverlemnade till Ecklesiastik-departementet. Att

inom detta departement finna en med tillräcklig sakkunskap utrustad person för att om händer hafva den så kallade redaktionen af samlingen synes icke i allmänhet kunna påräknas. Deremot bör en sådan sakkunskap kunna finnas inom Justitie-departementet, hvarföre handläggningen af nyssnämnda frågor också torde böra till det sistnämnda departementet öfverflyttas, och ibland dess embetsmän lärer väl den byråchef, som har till åliggande att bereda och i Högsta domstolen föredraga alla der förekommande frågor om stiftande, upphäfvande, ändring eller förklaring af lagar och författningar, företrädesvis kunna anses lämplig att bestrida den ifrågavarande redaktionen. Men icke nog dermed, ett särskildt arvode synes erforderligt för det biträde bemälde byråchef kan för utöfvandet af detta bestyr behöfva; — och får jag, på grund af hvad i denna fråga nu blifvit andraget, vördsamt föreslå:

att Riksdagen måtte hos Kongl. Maj:t anhålla, att frågor rörande vården om och tillsynen öfver författningssamlingens utgifvande måtte för ofvan angifna ändamål från Ecklesiastik-departementet till Justitie-departementet öfverflyttas; och att Riksdagen måtte anvisa ett belopp af 1,000 Riksdaler, att utgå från nästinstundande års början, till den person, som kan varda anställd att biträda den embetsman inom detta sednare departement, åt hvilken redaktionen af författningssamlingen må blifva uppdragen.

Om remiss af denna motion till Stats-Utskottet anhålles.

Stockholm den 28 Januari 1871.

J. Sjöberg.
